

**DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME
TË KOSOVËS PËR
ÇËSHTJE QË LIDHEN
ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT**

**SPECIAL CHAMBER OF
THE SUPREME COURT
OF KOSOVO ON KOSOVO
TRUST AGENCY
RELATED MATTERS**

**POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODNOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIČKU
AGENCIJU**

SCA-08-0065

fizičko lice – koje zastupa [REDACTED], advokat iz Prištine

protiv

1. “[REDACTED]” Poljoprivrednog kombinata

Svečelj selo, Podujevo

2. [REDACTED]

fizičko lice

Kosovske povereničke agencije - KPA,
koju zastupa UNMIK

Pomoćno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju u sastavu Piero Leanza, kao predsedavajući sudsija i Laura Plesa, sudsija, u skladu da rešenjem Sudskog veća o prenosu ovlašćenja shodno članu 8.2 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i člana 11.1 – 11.4 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, dana 25. juna 2010. godine izdaje sledeću:

PRESUDU

1. Žalba Kosovske povereničke agenciju je osnovana.
2. Ožalbena presuda Opštinskog suda u Podujevu br. 42/06 od 17. maja 2007. godine poništava se.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

Dana 5. juna 2008. godine Kosovska poverenička agenciju podnела je žalbu na presudu Opštinskog suda u Podujevu (P.br.42/06), od 17. maja 2007. godine, kojom

je utvrđeno da je tužilac [REDACTED] stekao pravo svojine na nepokretnoj imovini, koja se sastoji od nekoliko katastarskih parcela, koju je kupio od tuženog preduzeća „[REDACTED]“, poljoprivrednog kombinata, putem kupoprodajnog ugovora zaključenog 1997. godine.

KPA je u svojoj žalbi tvrdila da Opštinski sud nije bio nadležan da razmatra i da rešava tužbu, jer spor spada pod član 4.1 (c) Uredbe UNMIK-a 2002/13 i prema tome spada pod prevashodnu nadležnost Posebne komore. Nadležnost bi mogla da bude dodeljena Opštinskom суду jedino rešenjem o upućivanju koje izda Posebna komora, shodno članu 4.2 gorenavedene Uredbe. Prema tome, pošto Posebna komora nikad nije uputila taj predmet, Opštinski sud bi trebao da sam sebe proglaši nenasležnim, prema članu 4.1 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i član 15 Zakona o parničnom postupku. Pored toga, KPA je istakla svoju zabrinutost da dokazi koji su podneseni u prvostepenom postupku kao potpora tužbi nisu bili verodostojni.

U svom odgovoru na žalbu, tužilac traži da se žalba odbije kao neosnovana, jer je presuda Opštinskog suda u Podujevu osnovana na meritumu i ne suprostavlja se odredbama predočenim u članu 4.1 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i članu 15 Zakona o parničnom postupku. Prema tužiocu, osporeni ugovor ne odnosi se na imovinu koja je u nadležnosti KPA i on je potpisana pre nego što je KPA postala upravnik. Prema tome, Opštinski sud je bio nadležan da rešava predmet.

Rešenjem od 31. jula 2008. godine Posebna komora je, s obzirom na to da su obustavljene aktivnosti KPA koja je direktno i indirektno jedna od glavnih strana u ovom predmetu, prekinula postupak u ovom predmetu.

Rešenjem od 21. januara 2010. godine nastavljeno je sa postupkom i nalogom od 29. marta 2010. godine Posebna komora tražila je od Opštinskog suda u Podujevu da sudu podnese kompletne originalne spise P.br. 42/06.

Pravno obrazloženje:

Žalilac, KPA, je – u vreme podnošenja tužbe Opštinskom суду u Podujevu – bila upravnik društvenog preduzeća i društvene svojine. Dana 21. maja 2008. godine KPA je primila presudu Opštinskog suda u Podujevu. Prema tome, KPA je ispravno podnela žalbu Posebnoj komori dana 5. juna 2008. godine (u roku od dva meseca, kako je propisano Administrativnim naredenjem UNMIK-a 2006/17), u ime i zastupajući interesu DP [REDACTED], Podujevo.

Žalba je podnesena Posebnoj komori u skladu sa članovima 55 i 56 Administrativnog naredenja UNMIK-a 2006/17 (proverite članove 58 i 59 Administrativnog naredenja UNMIK-a 2008/6). Gorenavedeni članovi bili su na snazi u vreme kada je presuda

Opštinskog suda izdata i kada je tuženi podneo žalbu (u vezi tim pogledajte na primer rešenje Žalbenog veća Posebne komore ASC-09-0013, od 14. maja 2010. godine).

Prema članu 5.1 (a) (ii) Uredbe UNMIK-a 2005/18 koja izmenjuje i dopunjuje Uredbu UNMIK-a 2002/12 o osnivanju Kosovske povereničke agencije, Agencija će imati pravo da upravlja bilo kojom imovinom koja se nalazi na teritoriji Kosova (bilo da li je ona organizovana u celinu ili ne), koja je činila društvenu svojinu 22. marta 1989. godine ili bilo kog narednog datuma (bilo da li je bila ili ne predmet transformacije).

U ovom slučaju, nije sporno da je svojina koja je predmet tužbe bila upisana na ime DP [REDACTED]

Član 4.1 (d) Uredbe UNMIK-a 2002/13 ističe da Posebna komora ima prevashodnu nadležnost nad: „*Potraživanja koja uključuju priznavanje prava svojine ili interesa u vezi sa imovinom koja je u posedu ili pod kontrolom predužeća ili akcionarskog društva koja su trenutno ili su bila pod administrativnom upravom Agencije kada su ovakva potraživanja nastala u toku ili pre nego što je predužeće ili akcionarsko društvo bilo ili je pod administrativnom upravom Agencije*“.

Prema tome, nije važna činjenica da su strane potpisale ugovor 1997. godine, pre nego što je KPA počela s delovanjem, jer ono što je važno u sporu je vreme kada je podnesena tužba, a to je u ovom slučaju učinjeno 2006. godine.

Član 4.2 gorenavedene Uredbe ističe sledeće: „*Uprkos članu 4.1 Posebna komora može da uputi određene predmete, kategorije predmeta ili njihove delove bilo kojem sudu koji ima potrebnu stvarnu sudsку nadležnost prema važećem zakonu. Nijedan sud na Kosovu nema nadležnost nad predmetom koji uključuje predmet spora opisan članu 4.1 osim ukoliko mu je takav predmet upućen u skladu sa ovim članom*“.

U ovom predmetu, tužilac nikad nije podneo tužbu Posebnoj komori i Posebna komora nikad nije uputila predmet Opštinskom sudu u Podujevu.

Opštinski sud u Podujevu je, izdavanjem ožalbene presude, prekršio pravila predočena članom 4.1 Uredbe UNMIK-a 2003/13 kao i članom 15 Zakona o parničnom postupku koji ističe da: „*Sud ocenjuje po službenoj dužnosti odmah po priјemu tužbe da li je nadležna i u kojem je sastavu nadležan*“. Prema tome, Opštinski sud je trebao da odbaci svoju nadležnost.

Iz svih gorenavedenih razloga odlučeno je kao u izreci ove presude.

Pravni lek:

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 žalba na ovo rešenje može da bude podnesena u pisanom obliku Žalbenom veću PKVS u roku od 30 (trideset) dana od prijema ove presude.

Piero Leanza, EULEX predsedavajući sudija

Laura Plesa, EULEX sudija

Tobias Lapke, EULEX upisničar
